

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIV
Número 1.118
26 gener 2018
1'70 euros

la veu

de Benicarló

TINDREM PASSEIG SUD?

EL PASSEIG SUD VORA LA MAR ÉS UNA OBRA QUE SEMBLA NO ARRIBAR MAI

XXV FESTA DE LA CARXOFA

EL CANDIL I LA SEQUIETA GUANYEN EL CONCURS DE PINXOS DE LA CARXOFA

EDITORIAL

1118

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

EL PASSEIG, LLARG PASSEIG

Mare! Quantes vegades haurem escrit una editorial sobre les obres del passeig sud? Els lectors més experts ja ho saben i els més joves podran deduir-ho de les dates que van sortint al text del tema.

El motiu pel qual hem decidit tornar a traure la qüestió no és un altre que el silenci a l'entorn d'aquesta infraestructura tan important per a la ciutat. Bé, si és "important" no ho sabem del tot, açò depèn, perquè els veïns de la costa segueixen les seues vides tan tranquils a la riba del mediterrani sense saber si aquest passeig serà un benefici o un perjudici per a ells. Tot i els matisos, és una zona prou deixada que els polítics ens han venut ja moltes vegades que estava a punt de fers-se i..., com no es fa, cal preguntar. Recentment, l'alcaldesa Xaro Miralles ha parlat de molts projectes urbanístics però ens ha cridat l'atenció que no esmentara aquest. Veurem si el nostre recordatori serveix, almenys, per a actualitzar l'estat de la qüestió de manera que així podre, en un futur, com ara, seguir completant aquesta increïble hemeroteca que il·lustra al llarg dels anys la lentitud implacable de les administracions.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: a la Banda de Música de Benicarló i a Pep Gimeno "Botifarra", per la magnífica "Botifarrada a Banda", que ens van oferir el passat dissabte de tarde-nit. Va ser un goig. La carpa, i la plaça, es van quedar menudes per la quantitat de gent qui hi havia. Gràcies i enhorabona!

Panissola: a l'ajuntament de Benicarló per la poca informació que dóna de la seua presència a Fitur, tot el contrari dels ajuntaments de la comarca que cada dia van remetent notes de premsa. A vore si ens fiquem les piles!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Està molt bé tot això que diuen a l'editorial, estimada directora. De festa en festa i el benicarlando se sent la persona més feliç del món. A nosaltres que ens vagin donant festes, que això sí que ens agrada de valent. Encara no hem acabat de posar-li les piles als joguets que ens han portat els reis, i ja estem amb el primer sant fester de l'any. Arriba sant Antoni amb els seus carros, cavalls, coques i crema del dimoni. Com a estrella de la festa tenim els grans loeros, deslligats fins a l'extrem, peperos fins a l'orgasme i ridículs amb la tonada que li donen a la seua espantosa lírica. Encara no hem fet la digestió de les coques, i ja comencem amb les carxofes. Quinze dies de pinxos, gran torrada de carxofes i gran demostració gastronòmica pels carrers. Els benicarlandos contents i pagats de la gent que hi ha pels carrers i de l'èxit que té aquesta segona festa de l'any. Mentrestant, l'única cosa important que ens podíem endur cap a casa, l'escola oficial d'idiomes, se'n va al poble del costat. No es queixa ningú. Els polítics contents i els benicarlandos també. A més a més ara també comença la tercera festa del calendari marxós local. Ni més ni menys que les il·lustres falles, festa cultural i popular i la més gran de totes les que es fan i es desfan al nostre poble.

Però nosaltres contents perquè mentre que ens donen festa, totes les altres coses ens importen una merda. Què boniques les despertaes, amb els seus agradables coets que ens alegren els matins dels dissabtes. Què bonic és quan tens pressa i et trobes de cara amb uns falleros que, tots ufanosos ells, t'impedeixen el pas perquè estan de despertà o es dirigeixen a l'auditori perquè fan l'exaltà de la seua fallera machor. Què boniques són les nostres festes. Diuen que els benicarlandos tenim allò que ens mereixem. És veritat. Els benicarlandos som tan grans que tenim unes grans festes, uns grans festers i unes grans ganes de fer festa. Sanitat? Educació? Cultura? EOI? PROP? Hisenda? Jutjats? Oficina del DNI? Per a quí volem tot això? Romanços i coses de poc profit. Encara ens sobren algunes de les poques coses que tenim. Que ens deixen ser un poble festiu, que amb això ja en tenim prou.

Ara arribarà el mes de març. Els carrers s'ompliran de grans envelats i espectaculars falles. Gairebé tots els carrers del poble tallats. Però com serà una tallada fallera de carrers, nosaltres contents. Festa i més festa. Tenim un primer trimestre de l'any ben atapeït i no parem. No parem i vinga la festa i vinga la xalera. Què més volem? A què més podem aspirar? Festa és felicitat, i nosaltres som un poble feliç.

Com a gram premi al nostre tarannà, ens hem

convertit en epicentre de les festes falleres. A l'octubre acollirem un homenatge a totes les falleres majors del món. Ooooooooooh!!! Això sí que ens interessa. Gran notícia que podríem demanar que es fera ací per sempre més. Més que epicentre serem melic faller. Benicarló, melic faller del País Valencià. Wow!!

Em semblen bé les propostes del pressupostos participatius excepte una. No estic d'acord en que es col·loquen dispensadors de bosses per a arrebregar la merda dels gossos. Només faltaria això. Qui te el caprici de tindre un pobre animalet tancat a un pis, que es compri ell les bossetes, i si no se les vol comprar, que no tinga gos.

Entre la pàgina deu i la quinze, allò que sempre he demanat. Allò que fa diferent aquest setmanari de qualsevol altre que es fa al món. Magnífiques col·laboracions que posen aquesta publicació a un nivell impossible d'assolir per a ningú. No vaig a comentar res, perquè tot és excel·lent. Si hi ha algú que està llegint aquesta pàgina que no les haja llegit, que vaja corrents i agafe La Veu. No quedarà decebut.

Un parell d'apunts abans d'acabar. Per molt que alguns s'entesten, això de la primera divisió del bàsquet em sembla una enganyifa.. Si és la primera divisió amateur, que ho diguen així, però per a mi la primera divisió és una altra cosa.

Quina llàstima allò que li va passar al brau J.J.Balaguer. Espero que a la pròxima no l'acompanye la mala sort i ens pugua oferir un gran triomf. Ànim!

TINDREM PASSEIG SUD?

texREDACCIÓ

El Passeig Sud vora la mar és una obra que sembla no arribar mai a Benicarló. Per això no està de més fer un ràpid repàs de l'evolució d'aquesta obra sempre pendent. Per vergonya no ens remuntarem al segle passat per començar aquest article.

Consultant l'hemeroteca, en el número 240 de "La Veu", publicat el 16 de juny de 2000, podem llegir que l'alcalde Jaime Mundo destacava el fet que "el nou passeig serà la conjunció perfecta al passeig pràcticament finalitzat existent a l'avinguda Papa Luna de Benicarló, "amb el nou passeig Marítim s'unirà el passeig Papa Luna amb la costa, oferint als veïns prop de 10 km de passeig, així com una distància semblant per als que desitgen transitar amb bicicleta. La gent podrà usarlos per a córrer, caminar i anar amb bicicleta pel circuit que s'habilitarà entre ambdós passejos". Nou anys després, en 2009, el regidor Antonio Cuenca explicava amb tot luxe de detalls les característiques del primer tram del passeig. Llegim a "La Veu" número 694: "Benicarló ordenarà la seua façana marítima sud gràcies a l'execució de tres projectes que s'executaran en breu. El primer d'ells és la construcció d'un passeig marítim entre el port i la Platja del Morrongo. La nova infraestructura s'edificarà sobre el Dic de Ponent i es realitzarà gràcies a la inversió prevista per la Generalitat Valenciana. El consistori benicarlando ja ha rebut el projecte, que serà sotmés ara a estudi per part dels tècnics municipals. Antonio Cuenca, regidor d'Urbanisme, detallava que el passeig "arranca de la Platja del Morrongo i mitjançant una rampa accedeix a

la part superior del dic". Però aquest somni de gaudir d'un passeig litoral des de Benicarló fins a Peníscola es veia endarrerit al llarg del temps per problemes tècnics i de finançament. Per exemple, en el número 801 de "La Veu" publicat el 25 de setembre de 2011, trobem quina era l'opinió de l'actual alcaldessa Xaro Miralles, aleshores portaveu del PSPV en l'oposició: "L'edil socialista [Xaro Miralles] també es va interessar pel futur Passeig Sud, que discorrerà entre la Platja del Morrongo i la de la Caracola, projectat pel ministeri. Cal recordar que el procés va haver de paraitzar-se per un procés judicial interposat per dos dels veïns afectats per les expropiacions. Ríos [Pedro Antonio Ríos, Director General de Costes] va explicar a l'edil benicarlanda que el ministeri no actuarà mentre no es tanquen tots aquests processos judicials i se cedisquen els terrenys al govern central."

Amb la seua victòria a les eleccions de maig de 2015, Xaro Miralles va poder inaugurar una part del projecte del qual parlava Jaime Mundo fa 18 anys, és a dir, el tram que ha reformat la plaça de la platja del Morrongo i el litoral davant del Parador de Turisme. En 2016, l'alcaldessa va anunciar que el 7 de gener "es va enviar des de l'Ajuntament un escrit demanant la continuació del Passeig Sud fins al terme municipal de Peníscola. «La nostra intenció és dotar tot el litoral sud d'un passeig que millorara l'entorn de les platges del Gurugú i la Caracola i suposaria un canvi substancial per a tota la façana litoral».

Però ja fa un temps que es parla d'altres projectes urbanístics i sembla que el passeig sud ha estat oblidat pels nostres governants. Aquesta setmana, el senador de Compromís per Castelló, Jordi Navarrete, ha

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 16 de juny de 2000 • Núm. 240 • Any VI • 100 ptes • 0'6 EUROS

Benicarló gaudirà del nou Passeig Marítim peatonal

La Veu de Benicarló, 16 de juny de 2000

el tema de la setmana 3

Estarà finançat per Medi Ambient amb un pressupost de 438 milions

Conega el nou Passeig Marítim peatonal de Benicarló

J. J. MORA

El Ministeri de Medi Ambient en la seua Direcció de Costes destinarà una part de 438 milions de pesetes per a la construcció del nou Passeig Marítim de Benicarló, amb un projecte redactat i al qual s'ha afegit el subministrament de la passadissa sotmés a estudi per a tractar de desdoblar l'actual projecte. "Nosaltres únicament hem d'editar els terrenys afectats en la nova urbanització, el projecte ja està redactat i la seua adjudicació està imminent", va afirmar.

Es crearà un mirador davant del Parador de Turisme, i hi haurà zones de descans, lúdiques i esportives

El nou passeig peatonal transitarà des de la platja del Morrongo fins a la platja de la Caracola, amb un total de

Benicarló gaudirà d'un passeig Marítim que serà peatonal i lúdic

el terme municipal de Peníscola. La calçada d'aquest nou passeig tindrà un metre, quatre dècims de metre per als vianants i dos dècims de metre per a un carril de bicicletes, a més a més "un dels aspectes més interessants serà que en diverses zones del passeig, el terreny del carrer serà més ample i hi haurà zones, d'uns 1.000 m², on les que s'instal·laran jardins, zones de descans, zones lúdiques, i fins i tot zones esportives, d'esports com la petanca", comenta Mundo. Una altra de les novetats serà la creació d'un Mirador davant del Parador de Turisme Ginec d'Albufera, "gaudir d'un mirador i una zona de passeig per a activitats d'estiu davant mateix de la mar, serà una de les obres més importants de la ciutat, sobretot per ser un passeig peatonal, ja que per allí els vehicles no podran circular".

Davant del Parador de Turisme gaudirà d'un nou mirador i lúdic

Número 240 de "La Veu", publicat el 16 de juny de 2000.

ve de la p gina anterior

realitzat una valoració "molt negativa" del missatge de fons llançat pel Govern de Rajoy en una resposta a una pregunta de la coalició valenciana que s'interessava per la construcció del passeig marítim sud de Benicarló, tot i assegurar des del ministeri que "comparteixen l'objectiu d'unir per la costa els nuclis de Benicarló i Peníscola". Navarrete lamenta que el MAPAMA "per A o per B mai inverteix en els nostres rius, ni a la nostra costa" i recorda que Benicarló "porta 20 anys esperant la connexió del passeig Manuel Azaña amb el de Peníscola i li demana al PP que es prenga seriosament la qualitat del turisme i la necessitat de lluitar contra la regressió".

En una nota de premsa, Compromís explica que "va traslladar al Senat la demanda local d'execució de l'esmentat passeig marítim, després d'aparèixer i desaparèixer el projecte dels pressupostos generals de l'Estat fins a quedar en l'oblit." A més, afegeix que "Cal recordar que ha estat l'esforç i decisió del consistori benicarlando el que va acabar finançant un tram del passeig amb càrrec als seus fons i del Pla de Competitivitat turístic". "L'obra, però, queda coixa en acabar el passeig sense quedar unit pel sud amb l'Avinguda Papa Luna, carrer que uneix Benicarló i Peníscola i centre neuràlgic del turisme de la comarca,

de manera que s'ha de preveure la prolongació de l'actual passeig amb criteris ecològics, de protecció i millora del paisatge i mediambientals", ha remarcat el senador. En paraules de Jordi Navarrete "El Govern ha contestat rebaixant les pretensions plantejades per Compromís i recorda "les competències que la Llei 22/1998, de 28 de juliol, de Costes, que li atribueix pel que fa a la servitud de trànsit". La resposta, assenyalava que "la inclusió en la planificació d'aquesta obra depèn de les disponibilitats pressupostàries, que obliguen a una programació d'aquesta. En aquest sentit, s'indica que el MAPAMA considera prioritàries les actuacions de lluita contra l'erosió, les necessàries per protegir persones i béns i les de protecció dels valors ambientals, enfront de les actuacions d'urbanització o de tractament d'un front litoral", el que "desconcerta", segons Navarrete, "ja que se segueix invertint en passejos marítims al nostre país i el de Benicarló, a diferència dels de Vinaròs i Peníscola, sembla tindre molt mala sort", igual que passa amb els projectes de canalització de rambles i neteja de rius, domini públic o zones afectades per regressió i despreniments."

Sembla que aquestes obres no estan en cap agenda, després d'anys d'expropiacions als veïns, els quals, en la seua majoria, tampoc tenen un gran interès en aquesta infraestructura: potser l'han perdut amb el temps.

CONTACTA AMB

“LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners

mail:veubenicarlo@gmail.com

«Jo proposo que als Bous a la Mar els posen flotador.»

VOTA!
nel que Benicarló realment necessita.

Millora Benicarló.

Del 15/01/18 al 31/01/18: **Votació**

05/02/18: **Presentació de guanyadors**

Del 14/10/17 al 14/11/17: **Processus de propostes**

26/10/17: **Armadura de participació ciutadana**

Ajuntament de Benicarló

GENERALITAT VALENCIANA TOTS A L'ARA & EU

BENICARLÓ PARTICIPA

Conex les propostes aprovades al nostre web www.benicarloparticpa.es, al Registre de l'Ajuntament de Benicarló, o a través de les nostres xarxes socials.

EL CONSELL EN PLE PARTICIPARÀ EN LA FESTA DE LA CARXOFA

text AB

A banda d'organitzar el seminari d'hivern, que el president de la Generalitat i tots els consellers duran a terme a Benicarló durant el cap de setmana, els membres del govern valencià participaran de manera activa en la Festa de la Carxofa, que enguany arriba a la 25a edició.

El Consell, amb el president de la Generalitat, Ximo Puig, al capdavant, ha programat una nova edició del seu seminari d'hivern a Benicarló. En concret, divendres 26 per la vesprada, el govern valencià es traslladarà a la nostra ciutat per dur a terme la jornada d'avaluació de les gestions dels últims mesos i planificar les línies d'actuacions futures.

L'alcaldeessa de Benicarló, Xaro Miralles, s'ha mostrat molt satisfeta i ha declarat que «és un orgull que el Consell haja triat Benicarló com a lloc on celebrar el seminari». Miralles també ha assegurat que «la participació del Consell en la Festa de la Carxofa garanteix una promoció encara més destacada de la festa i de la ciutat». Ja emmarcat dins de la Festa de la Carxofa, el Consell, presidit per Ximo Puig, participarà, des de la vesprada del mateix divendres 26, de manera activa en els actes organitzats amb motiu de la Festa de la Carxofa, una de les jornades gastronòmiques de referència de tota la Comunitat Valenciana.

En concret, els membres del Consell assistiran al ja tradicional sopar de gala el mateix divendres, on també s'entregarà el distintiu de la Carxofa d'Or. La recepció oficial al president, la vicepresidenta i la resta de consellers s'ha organitzat per a dissabte 27 per la vesprada. Més tard, els membres del govern valencià participaran en la torrada popular de carxofes, un altre dels actes més emblemàtics de la Festa de la Carxofa.

Finalment, el Consell també assistirà a la 25a demostració gastronòmica de la carxofa, que està programada per diumenge 28 a partir de les 11.30 hores a la plaça de la Constitució.

Drets lingüístics

7é Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Ajuntament de Benicarló | aviVa | el tempir

FESTA DE LA CARXOFA: REPTE I OPORTUNITAT D'APRENTATGE

text CIPFP fotos JES S MAESTRO

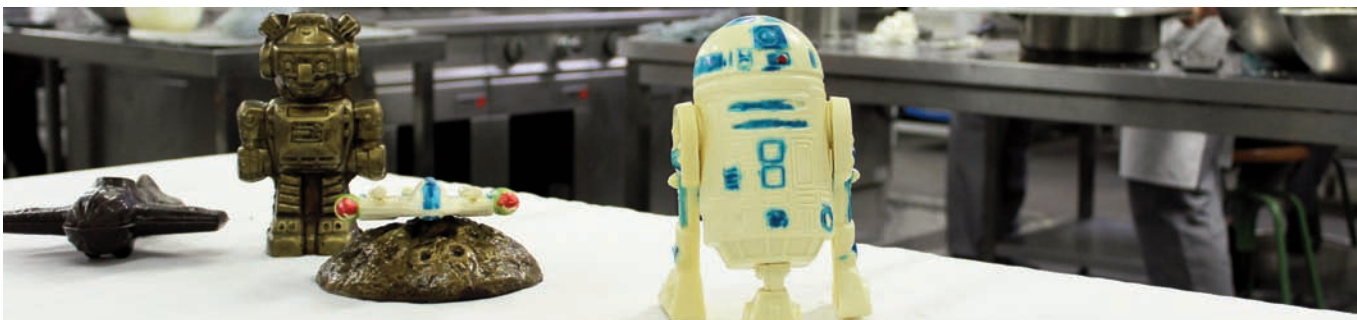
La Festa de la Carxofa de Benicarló es viu particularment intensa al CIPFP Benicarló.

Festa de la Carxofa en la que hem col·laborat des dels nostres inicis, com a repte d'aprenentatge per a l'alumnat i com oportunitat per ensenyar a posar en valor la Carxofa DO de Benicarló. En aquesta XXVa edició de la Festa, estem especialment agraïts i il·lusionats per la preuada Carxofa d'Or 2018, en reconeixement a la nostra tasca com a membres de l'Agrupació de Restaurants que som.

En cada edició de la Demostració Gastronòmica, el departament d'Hoteleria i turisme defineix una temàtica sobre la que girarà tant la decoració de l'estand com els plats servits i, per descomptat, en tots ha d'estar present la carxofa de Benicarló. La temàtica d'enguany ens haurem d'esperar fins al dia 28 de gener per descobrir-la i no us deixarà indiferents. En aquesta edició de la Demostració Gastronòmica estrenem nova ubicació a la Plaça Constitució (davant de la Cambra Agrària) i us avancem que comptarem amb la col·laboració del cycle d'Artista faller i construcció d'escenografies, que ens prepara una sorpresa.

Tot el mes de gener, alumnat i professorat dels diferents departaments del centre, especialment el d'Hoteleria i turisme, estan preparant la que serà una de les seues millors Festes de la Carxofa. Implicació, il·lusió, motivació i compromís no els en falten. Us invitem a tots els actes de la Festa de la Carxofa, especialment als que organitza i/o col·labora el centre: des de "La Carxofa a l'escola", taller col·laboratiu dels departaments d'Agrària i d'Hoteleria i turisme dirigit a escolars de Benicarló, fins al VI Concurs de Cuina i Servei de la Carxofa, passant per les Jornades Gastronòmiques al Restaurant Pedagògic, perquè pugueu comprovar vosaltres mateix que fem i com ho fem. Gràcies per endavant per col·laborar en la formació del nostre alumnat.

A més, cal dir que el dia 23 de gener va tindre lloc un Show cooking a càrrec del xef Carlos Miralles, amb oli de canetera i el seu maridatge amb carxofa.

EL CANDIL I LA SEQUIETA GUANYEN EL CONCURS DE PINXOS DE LA CARXOFA

text AB

El pinxo «Per molts més», d'El Candil Bar&Drinks, ha estat el guanyador de la vuitena edició del Concurs de Pinxos en la modalitat de cuina innovadora, mentre que el pinxo «Muffin de carxofa», de La Sequieta, ha estat el guanyador en la modalitat de cuina tradicional.

El Concurs de Pinxos de la Carxofa, que des de fa vuit anys organitza la Peña Mechero, ha volgut reconèixer una vegada més el treball dels bars, restaurants i cafeteries que participen en les Jornades del Pinxo, que s'allargaran encara fins al 28 de gener i que enguany compten amb la participació de més de 30 establiments en aquesta ruta gastronòmica que inaugura la Festa de la Carxofa.

Així, ja s'han donat a conèixer els guanyadors del Concurs de Pinxos de la Carxofa, un certament «consolidat com una de les grans jornades gastronòmiques a Benicarló i que posen en valor la creativitat i la imaginació dels restauradors de la ciutat», com ha volgut destacar l'alcalde de Benicarló, Xaro miralles.

Ruth Martí, representant de la Peña Mechero, ha estat l'encarregada de desvetllar els noms dels guanyadors, encapçalats per El Candil Bar&Drinks en la modalitat de cuina innovadora, seguit pel bar restaurant San Rafael (un assidu en aquests premis), pel bar Milord, pel bar Cotton Art & Wine i per La Mar de Bo. Respecte als guardonats en la modalitat de cuina tradicional, La Sequieta ha estat el guanyador, seguit per la Dolce Vitta, la Cafeteria Anna, el bar Frankfurt 10 i pel bar La Façana.

Segons ha explicat Toni Cortés, el xef del bar restaurant El Candil, el pinxo guanyador en la modalitat de cuina innovadora «planteja una proposta dedicada als 25 anys de matrimoni entre la carxofa i la gastronomia». Es tracta d'una elaboració amb un fons de fideus cruixents, amb una carxofa confitada a baixa temperatura amb espècies, acompanyat amb carn de braó i pollastre fornejada. «La part de dalt està composta per unes sals cítriques elaborades amb llimes de Benicarló i, per finalitzar, a través d'una tècnica molecular, hem elaborat un aire de cava acidificant que marida molt bé amb la resta del pinxo».

El premi al millor pinxo tradicional, que enguany s'ha atorgat per segona vegada, ha recaigut en el bar La Sequieta, amb un «timbal de carxofes, favetes i brots d'all amb mousse de formatge de cabra», com ha detallat la representant del bar, Raquel Bueno.

EL MILORD GUANYA EL PREMI AL PINXO DE CARXOFA MÉS «ETXURAT»

text AB

S'han donat a conèixer els guanyadors de la 1a edició dels pinxos de carxofa més «etxurats», que atorga el col·lectiu Urban Sketchers Maestrat. El bar Milord ha aconseguit el primer premi.

Emmarcat dins de la Festa de la Carxofa i, més concretament, en les Jornades del Pinxo, aquest matí s'han atorgat els premis als pinxos més «etxurats», que enguany atorga per primera vegada el col·lectiu benicarlando de dibuixants Urban Sketchers Maestrat valorant, a més de criteris gastronòmics, elements visuals com el color, la composició o el cromatisme.

El regidor d'Agricultura, Domingo Roca, ha volgut agrair al col·lectiu l'organització d'aquest guardó perquè «totes aquestes iniciatives ajuden a fer la festa gran». Entre els més de 30 establiments que participen en les Jornades del Pinxo, i que s'allargaran encara fins

al 28 de gener, el bar Milord ha aconseguit el primer premi, amb el pinxo «M48»; seguit pel Nuevo Rayfe amb el pinxo «Wow15!» i per la Cafeteria Anna, amb el pinxo «Plegadet de carxofa». El col·lectiu ha entregat a cada un dels tres premiats un quadre que ells mateix han dibuixat recreant cada un dels tres pinxos.

SERRANO: “L’INFORME DE TRESORERIA PROVE QUE JO NO TENIA CAP CAIXA DE DINERS”

text PP BENICARLÓ

El Partit Popular de Benicarló ha presentat l’informe de tresoreria que assegura que el regidor popular, José María Serrano, no tenia cap caixa de diners per fer pagaments en metàl·lic a proveïdors de l’Ajuntament en la passada legislatura.

Els regidors del grup municipal del Partit Popular va presentar una instància en el consistori sol·licitant este informe al tesorero municipal a ran de les declaracions que l’alcaldessa, Xaro Miralles, va fer en el ple extraordinari del passat 23 de novembre. L’informe de tresoreria detalla: “que havent pres possessió com tesorero de l’Ajuntament de Benicarló en data 1 d’abril de 2014, esta tresoreria no ha posat a disposició del regidor José María Serrano Forner, fons municipals en metàl·lic per a pagar factures”.

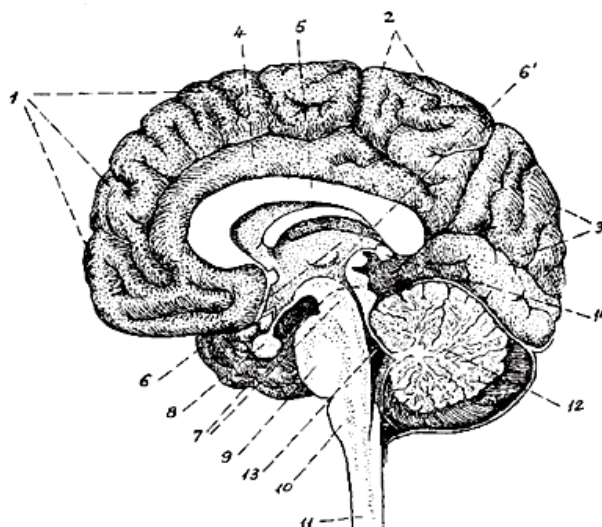

ANTIBENICARLÓ

text J.GUILLEM

Si poguérem entrar dins del cervell de l’alcaldessa de Benicarló, podríem analitzar objectivament quina va ser la reacció que li va provocar la concessió de l’Escola Oficial d’Idiomes al poble del costat. Quantificaríem de forma exacta quin número de neurones va transmetre impulsos negatius i quin número va traspasar emocions positives en assabentar-se. Així, a partir d’una determinada quantitat d’estímuls poc benicarlandos (posem, per exemple, l’11,83%), la qualificariem de desafecta al benicarlandisme, la destituïríem i l’enviariem a un camp de carxofes per a reeducar-la. Òbviament, també faríem que abjurés tres cops al dia de la relíquia de Sant Sebastià fins que aprengué de memòria l’himne del Cristo de la Mar.

Mentre la ciència treballa per assolir aquest avanç, per a que la regidora Jovaní puga dormir tranquil·la, s’ha de crear immediatament un comitè de defensa del benicarlandisme (CDB) que investigue totes aquelles activitats antibenicarlandes dutes a terme per antibenicarlandos que diuen ser bons benicarlandos. Estarà format per voluntaris i voluntàries d’origen pur: quatre cognoms íntegrament d’ascendència local, si no volem que

ens diguen integristes; vuit cognoms cent per cent caduferos, si optem per la puresa extrema. Els nascuts a l’hospital de Vinaròs tampoc podran formar part de cap de les maneres del grup d’escollits (els poden posar un xip per controlar-los a distància i anul·lar-los la voluntat). Les activitats del comitè aniran necessàriament dirigides a destapar els infiltrats que viuen d’amagat al nostre poble i que només volen el mal per a Benicarló. La traïció habita a qualsevol racó i cal estar ben alerta. Sort que sempre hi ha qui vigila.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

textLA COLLA DE TAFANERS

Amb el cul a l'aire

Ja tornen a lladrear. I quan lladren és que estan neguitosos. Sí, com els gossos rabiosos. ¿Doncs no ens surt la senyora Bonig, *presidenta del PP valenciano*, una altra vegada, amb la cantarella que *vienen los catalanes*? Diu que se n'anirà a Madrid per alertar del perill dels Països Catalans. *Uy, uy, que viene el coco...* Després de la patacada que els va traure fora de l'Ajuntament de València i de la Generalitat, cosa que encara no han paït, ni creiem que ho puguen fer, tot i l'estómac que tenen, ara tornen a regurgitar el tema de la llengua. I tot per a desviar l'atenció dels greus casos de corrupció que han massacrat el nostre país, com el Gurtel, que ara, ací a ca nostra, els està deixant amb les vergonyes a l'aire. Cada cert temps retornen... més que l'all! Xeic, la presidenta del PP valencià, se'n va cap a Madrid a fer proclames constitucionalistes per exorcitzar el perill catalanista. Doncs si tan mal a gust està ací, quede's allí a ca Mariano, dona! Quina manera de voler embolicar la troca altra volta amb les seues pudentes cortines de fum... però per molt de fum que llancen ací sempre bufa el Mestral, que s'ho emporta tot i fa vore les coses més clares. Ja els han caigut totes les carasses!

Això fa més que pudor. Sembla que com els Ciudadanos els han avançat per la dreta ara el PP ha de rascar els últims vots emmerdant encara més. A vore, ¿que per a parlar amb Madrid no hi ha telèfons, que ha d'anar la Bonig en persona a dir-ho? Si no és la llengua (que no defensen usant-la, tant que la volen, ni que els maten!), és l'aigua. Si no l'aigua, la llengua. Quin fart! D'ací dos dies tornarem altra vegada amb el transvasament de l'Ebre (l'aigua), i torna a començar la cantarella. I els valencianets contents que ens hagen deixat com la comunitat més endeutada i la que menys inversió rep de tot l'Estat. Que volia estrenar l'AVE, doncs,

haver-li-ho dit a Mariano i haver quedat amb ell a Castelló. Si no fan riure més és perquè no poden.

Un AVE mig coixo

Per cert, parlant de l'AVE i de M. Rajoy, bona la inauguració de la línia fins a Castelló! Allí que tota la comitiva PoPular estava esperant-lo, el tren més puntual de l'Estat espanyol... i a la primera cullerada, mosca! El tren que no arribava. Sí, senyor, amb puntualitat espanyola... 22 minuts de retard. Així que el personal, el personal curiós, el xafarder com nosaltres ens referim, per passar el temps, mentre anunciaven als de vestit i corbata que el tren anava una mica endarrerit, es va ficar a petar la xarradeta. ¿I què era el que més se sentia? Que damunt és més car i més lent que l'Euromed. I per més inri, el primer dia, porta retard. Doncs sí que ens l'han fotuda. Es deuen pensar que els valencians som babaus o que combreguem amb totes les rodes de molí del PP. Però els viatgers o usuaris més desvagats anaven més enllà i fantasiejaven i tot: Per cert, ¿sabeu que no pot passar de Castelló? Ja, sembla que no entra pel túnel de Benicàssim. De totes maneres, això de l'avaria, per molt que ens puga semblar justícia poètica, segur que no és més que una anècdota, no?

Absències al concert de Botifarra

Mireu, ja que parlem dels populars, però ara dels benicarlandos, nosaltres que ens fixem en aquests detalls, no els vam vore al concert de Pep Gimeno, Botifarra, i la Banda. Compte, que de vegades la vista juga males passades i, miops o prèsbites com som la majoria, igual se'ns va escapar un o altre. Als Ciudadanos tampoc els hi vam vore. ¿Que este Botifarra no deu ser una mica catalanista? Com parla en valencià... Ves que no siga aquesta la raó de tantes absències. No cal ser un linx. Devien seguir la consigna de la tap, perdó, cap de files, la senyora Bonig. A vore, que no t'agrade la botifarra té un passe, però la Banda és da casa teua. De vegades els poden més les sigles que la fe baptismal. No en poden fer més. Tant poquet que costa quedar bé i damunt segur que s'ho acabarien passant la mar de bé! En fi, que no tenen solució!

L'altra estrella del concert

I ja que estem al concert, ¿l'alcaldeessa no va voler xuclar massa càmera? Ho diem perquè quan va acabar el concert va pujar a l'escenari amb el regidor Roca i el president de la Denominació de

valenciaplaza

Bomba de humo de Bonig en plena histeria por Gürtel: irá a Madrid a alertar de los Países Catalans

Valencia Plaza

COMPARTIR

Facebook

TWITTER

LINKEDIN

WHATSAPP

Vols vendre en altres països? Busques nous clients?

Lo més lèid

Zenith

Subscriu-te a les últimes notícies de

ve de la p gina anterior

Qualitat etc. etc. a donar-li no sé quin obsequi i va aprofitar per fer un discursset. Iep, que xarrar és debades, i nosaltres el que ens han dit i hem vist. Sobretot perquè el concert estava programat per Agricultura, dins la Festa de la carxofa. Suposem que són llicències que es pot prendre la més manaire. Com tenim l'orella ben ficada ens va parèixer escoltar que el Botifarra li deia que amb aquell "palique" podria ser advocada. És més, va afegir, molt encertat, que «per ser» del poble que era, no ho havia fet malament... I en això, ben cert que tenia raó! Que conste que preferim un discurs ben articulat als "aiuntament" o "pequenyas palabres" dels anteriors mandatariis. Posats a triar, per una que sap enfilar quatre frases seguides ja està bé que l'exhibim. A més, va dir "país" diverses vegades. Ala, ho diem perquè la senyora Boing, ui, les tecles! Bonig, volíem dir, li ho xive tot a M. Rajoy quan el visite a Madrid.

Raúl Resino

18 ene. a las 15:12 · Twitter ·

Retweeted **COPE Castellón**
(@copecastellon):

L'alcalde de Vinaròs, Enric Pla i l'Estrella Michelin, Raul Resino, protagonistes a l'especial de COPE a #Fitur2018 101.6fm i
<https://t.co/M5MaDylLig>
<https://t.co/ek62yDrjNY>

Lladres a FITUR

Una altra vegada els del poble dels costat, de més al nord, volent fer punts amb els nostres mèrits. Així que el seu alcalde va piular que estava amb l'estrella Michelin, Raúl Resino, que té el restaurant a Benicarló, quan la COPE estava fent un especial de FITUR. Això té ressò mediàtic. Clar, amb l'absència de la nostra alcaldessa aquells s'arrimen allà on convinga. Els tafaners, com sempre, reivindicatius, però també punyents, tornem a ficar el dit a la nafra de la curiosa idiosincràsia del nostre poble, que ens foten les coses i encara donem les gràcies. Està clar que el tenim ací, però les coses de qualitat cal cuidar-les, atés que amb el nostre meninfotisme, si ens encantem, els del costat se'ns rifaran. Així que, alcaldessa, a vore si es mou més per Fitur, llueix eixe "palique" que la distingeix i fa la feina que alguns benicarlandos de pro no han fet. Una altra EOI no ens fa falta. Si no s'és reivindicatiu no s'aconsegueix res. Cal donar la vara sempre. I sobretot als nostres!

Tanquem amb l'EOI encara

Per a mostra un botó. Que contents estem per la piulada que hem vist del Director General de Política Lingüística, Rubén Trezano, que diu que Blo serà secció de l'Escola Oficial d'Idiomes El Maestrat... que tindrà la seu administrativa a Vinaròs! Com ha de ser, havia d'anar a Benicarló, sí o sí, i ara ens deixen amb les engrunes, per taparnos la boca i damunt els hem d'estar agraits. Doble BO, BOBO. I Criteri poblacional se'l poden ficar per allí on el cos té l'últim forat, perquè de tots és sabut que és més falç que un euro comprat als xinos. Damunt de babaus, volen que també siguem imbècils. Ja ho vam dir, a la comarca de la Ribera hi havia l'acord de Sueca i de tots pobles del voltant perquè la nova seu comarcal de l'EOI anara a Sueca... i al final a Cullera, on governa el PSOE. Població de Sueca 28.000 habitants, Cullera 24.000. ¿És aquest el Criteri poblacional que diu que segueix la Direcció General de Política Lingüística i el seu director? Sí, com el de les matrícules també, que al poble del costat n'hi més... després de matricular-se 200 persones de cop per aprendre la llengua de Klingon. A la foto voreu el professor, un nadiu klingonita! Va, i ara ens convidaran a tots a la galàxia d'ací al costat! Alcaldessa Miralles, digue-li-ho a la seua companya, aquella que l'acompanyava quan van anar al Cap i casal, que el "compromís" ha brillat per la seua absència. I les boles, per a qui les engolisca. Un bon cop de puny damunt a la taula!

Benicarló serà secció de l'Escola Oficial d'Idiomes El Maestrat

L'Escola Oficial d'Idiomes El Maestrat comptarà amb una secció pròpia a Benicarló, juntament amb Vinaròs i Morella. La ciutat mantindrà l'aulari actual i podrà reclamar un augment de l'oferta formativa i de recursos tècnics i humans.

El director general de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme de la Generalitat Valenciana, Rubén Trezano, ha confirmat a l'alcaldessa de Benicarló, Xaro Miralles, que Benicarló serà secció de l'Escola Oficial d'Idiomes El Maestrat, juntament amb Vinaròs i Morella. L'EOI tindrà la seu administrativa a Vinaròs, per un criteri poblacional que regula el propi decret de creació de les escoles oficials d'idiomes.

LA REREGUARDA: "EN SENTIT CONTRARI"

Històries Perdudes

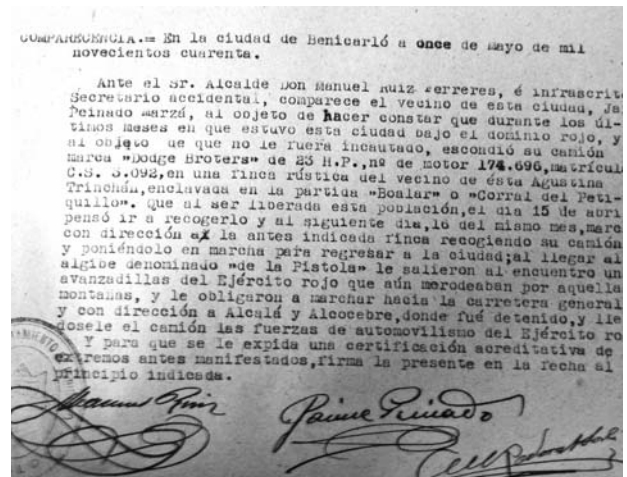
text JESÚS MAESTRO

Com bé sabem, la nostra última guerra civil no sols es va lliurar mesurant la força de les armes en el camp de batalla. També va tenir una vessant ideològica, política i simbòlica que va donar lloc a situacions fortament lamentables i a fets que, tants anys després, poden resultar anecdòtics i fins i tot amargament còmics. Malauradament, la majoria d'aquestes històries s'han perdut amb l'absència dels qui les van protagonitzar, víctimes d'aqueix silenci que també forma part de les seqüeles d'aquesta contesa; però encara queden documents amb els quals podem reconstruir unes altres. Jo he arreplegat algunes de les incomptables que pogueren triar-se. Encara sent relats terribles, són la part més amable de l'infame corpus documental en el qual hem de fondejar per a reconstruir els difícils anys de la dècada de 1930, construït amb irremeiable freqüència per extorsions, violacions, assassinats, robatoris i d'altres mesquineses atribuïbles a la pitjor part de l'ésser humà.

EN SENTIT CONTRARI

Com sol passar, la innocent ciutadania era sempre la víctima més perjudicada per la guerra, començant per la pèrdua dels seus béns materials. Una de les possessions més preuades en la rereguarda eren els vehicles de tracció mecànica: cotxes, camions, motocicletes, no eren ni molt menys tan abundants com ara. Eren objectes de luxe o bé instruments indispensables per a la indústria. Molt pocs ciutadans tenien un vehicle de motor i aquest constituïa un mitjà de vida tan indispensable com les barques de pesca per als mariners, per posar un exemple bastant il·lustratiu. Feta aquesta apreciació en termes generals, qui més i qui menys va tractar de mantenir la propietat dels valuosos vehicles per diversos subterfugis. Obviant gran nombre de casos i cercant el fet anecdòtic, podem veure com van perdre els seus camions dos ciutadans benicarlandos:

Vegem aquesta compareixença que, si bé està datada a Benicarló l'11 de maig de 1940, es refereix a fets succeïts almenys dos anys abans: "Ante el Sr. Alcalde Don Manuel Ruiz Ferreres e infraescrito secretario accidental, [Redorat Sorlí], comparece el vecino de esta ciudad, Jaime Peinado Marzá, al objeto de hacer constar que durante los últimos meses en que estuvo esta ciudad bajo el dominio rojo, y al objeto de que no le fuera incautado,

escondió su camión Dodge Brothers de 23 caballos, número de motor 174.696, matrícula CS-3.092 en una finca rústica del vecino de esta Agustina Trinchán, enclavada en la partida "Boalar" o "corral del petiquillo". Que al ser liberada esta población, el día 15 de abril pensó ir a recogerlo y al siguiente día, 16 del mismo mes, marchó con dirección a la antes indicada finca recogiendo su camión y poniéndolo en marcha para regresar a la ciudad; al llegar al algibe denominado "de la pistola" le salieron al encuentro unas avanzadillas del ejército rojo que aún merodeaban por aquellas montañas, y le obligaron a marchar hacia la carretera general y con dirección a Alcalá y Alcocebre, donde fue detenido, y llevándosele el camión las fuerzas de automovilismo del ejército rojo."

També ens queda constància d'un cas molt semblant, aquesta vegada d'un vehicle requisat per l'exèrcit nacional: "Comparece el vecino de Benicarló Magdalena Torres Chabrera al objeto de hacer constar que el día 16 de abril de 1938 su marido Eusebio Ferrer Brau, hoy difunto, poseía un camión marca Dodge Brothers, tipo K-34, número de motor T6-16820, número de chasis 8362340, matrícula CS-3.072, cuyo vehículo le fue requisado en la fecha expresada por la 4ª División de Navarra para el servicio del ejército nacional."

Els qui estiguen familiaritzats amb els processos d'apropiació, col·lectivització, robatoris, militarització i uns altres que es van donar durant la guerra entendran la paradoxa que resulta del fet que aquests camions foren requisats en tals dates, atés que parlem del 16 d'abril de 1938 i que les tropes nacionals van entrar a Benicarló unes hores abans.

(CONTINUARÀ)

UN EMBUT DE CAPITAL, LLUM I RUNA!

textSOFIA URC

Runa, runa i més runa! És el nou model econòmic i social. Per a mostra un botó. El colapse circulatori de l'estació de trens de Benicarló s'ha convertit en runa. Colapse que es produeix durant només mitja hora els divendres i diumenge a les set de la vesprada. L'hora de la joventut que estudia i que no pot gestionar l'ansietat d'arribar a casa. D'apaivagar les angoixes de la cursa per ser més que imposa el capitalisme urbà.

I, com no hi ha previsió de canvi en el model econòmic i social, s'ha de fer passar l'angoixa d'aquesta joventut que durant mitja hora s'observa i veu com els companys i companyes d'institut han agafat un millor lloc en l'aparcament i arribaran abans... on? Al sofà, al café, al sopar... al facebook? Doncs, sí. Si arriben abans es sentiran millor i valoraran qui ha fet que deixen de tenir angoixa quan arriben al poble després de tota la setmana a la ciutat. És un pegat que donarà vots i, a més, tpararà més d'un forat i d'una boca.

El gran germà cedirà terrenys per fer colar l'embut a canvi del poder d'expansió del seu imperi. Total que han anat per l'aire tres sènies i un tros de pinada. Tot fet runa! Un exemple de la cura del patrimoni exercit per la nostra institució. Una de les sènies tenia fins i tot el pou. Algú se n'ha preocupat de tot plegat? Desolador! Segur que ens posaran

vidre i alumini, símbols del capital, i alguna que altra faroleta. No faltarà la típica redona i que no ens caiga algun semàfor. Només vore el cartell de l'empresa ja s'hi veia venir: runa, runa i més runa.

I tot per a què? Per a que cole l'embut de l'angoixa? L'angoixa d'una joventut que està formant-se en la hipocresia capitalista de la temor i que acabarà havent d'anar-se'n a treballar fora. Com més formada estiga més lluny farà cap. Que cole la fuga de cervells, que siguen feliços mentre dura la il·lusió! Ja que institucionalment no som capaces de creure en un altre model més sostenible, cooperativista i autòcton; arrelat als béns de la natura i les arts tradicionals d'aprofitament del medi. Està vist que quan el capital i la institució van de la mà fan de la runa i el seu imperi.

Racó poètic

text PATRICI GIL

Carrer de Sant Benet

Mai no em faràs nosa,
ets la meua vida animosa.
acarona els teus terrats,
amb els meus peus destapats.

Vaig a rebolcar-me pel meu carrer,
cobrir-me amb fulles de plataner,
aquell llibrell de llanda al sol,
una remullada per mi sol.

Què m'has donat la llum,
i malgrat siga ara lluny,
no és perquè em faces nosa,
ets tu per a mi poesia i prosa.

Sempre tornaré a tu,
he viscut i crescut amb tu,
quan un cartró em feia de matalàs,
i unes formigues feien caminàs.

Costerut, eren pilotes a baix,
estret, et garde al meu calaix,
carrer de seixanta tres passes,
de portons i cases emblanquinades.

Que mai no em faràs nosa,
déu ho sap que ets la meua rosa,
carrer de sinistres i drets,
carrer meu de Sant Benet.

LA CONSTRUCCIÓ DEL RELAT EN ELS MITJANS DE COMUNICACIÓ

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

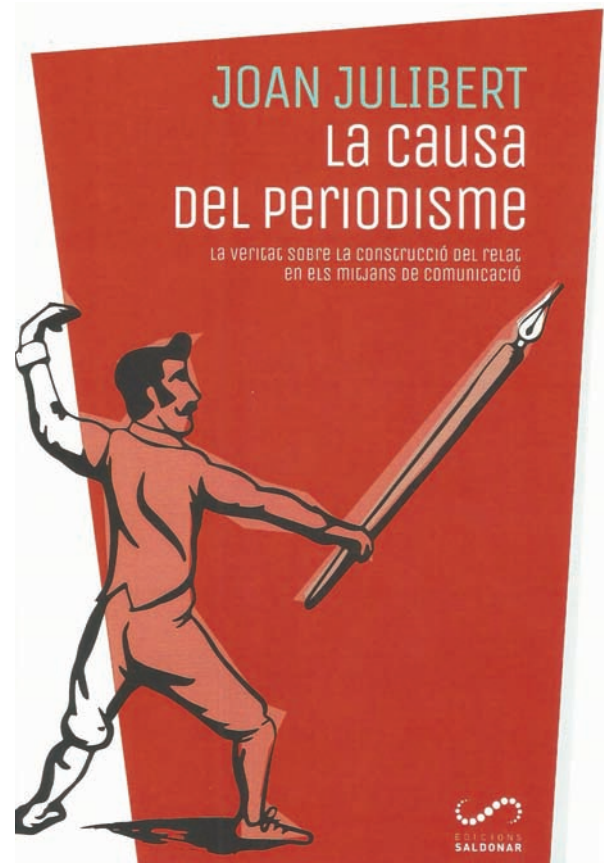
JOAN JULIBERT (2017).
La causa del periodisme.
 Barcelona. Edicions Saldonar.

Joan Julibert és professor de l'assignatura *Anàlisi dels discursos dels mitjans de comunicació* en la Facultat de Filologia de la Universitat de Barcelona. Ha estat subdirector durant cinc anys del programa 8 al dia de 8TV i de l'informatiu Migdia de la mateixa cadena. Ha treballat també a *Els matins* de TV3, a SER Catalunya i a Ona Catalana. Actualment compagina el seu treball de professor amb la participació com a tertulià en programes de TV3 i RAC1.

Al començar a exercir com a professor se'n va adonar que no existia cap publicació que fes referència al discurs de la realitat mediàtica de Catalunya que s'adequés al que ell havia viscut en la seua pràctica professional de més de vint anys. Per això escriu aquest llibre. Explica com el relat hegemònic català ha viscut en molt poc temps un dels tords més importants de la història contemporània, passant del relat autonòmic dependent, al de la sobirania plena i autosuficient. Aquesta Catalunya ha tingut en els mitjans de comunicació, segons l'autor, el millor altaveu per als qui han dissenyat la nova narració i en molts casos han marcat el discurs amb notable èxit. La data que en què tot comença a canviar va ser la tarda de l'11 de setembre de 2012, aquell dia es va passar del "cuc autonòmic a la papallona independentista."

Els periodistes han tingut un paper fonamental en la construcció d'aquest nou relat perquè han abandonat el periodisme per la causa, oblidant, diu Joan Julibert, que la causa principal d'un periodista és la cerca de la veritat. L'anomenat Procés ha ocupat l'agenda mediàtica els últims anys a Catalunya i Espanya, gràcies a que ha trobat mitjans de comunicació atrinxerats en un dels dos bàndols que se han retroalimentat mútuament. A tot això cal afegir el paper de les xarxes socials, on fàcilment es construeix un relat basat en la simplicitat i les consignes on amb quatre paraules "decidir, dret, democràcia i sobirania, a partir de sil·logismes relativament elaborats" han sigut claus per a aconseguir un relat hegemònic.

El propòsit del llibre és mostrar que a l'hora de construir un discurs, la forma no és mai innocent i

sempre té significat en el missatge final. L'autor vol mostrar els elements que fan possible una visió del món determinada.

El llibre s'enceta amb el capítol *La comunicació. En un nou paradigma*. És un apartat en què reflexiona com en una nova era tecnològica basada en internet, la transmissió de la informació ha canviat radicalment, es trenca el model "lineal i jeràrquic", que era el que havíem conegut fins ara, i es transforma en un més participatiu "lateral o horitzontal", això comporta avantatges i riscos diferents. Entre les qüestions de les que es parla, podríem destacar el fet que els usuaris tenim tendència a consumir aquells mitjans que són més afins a la nostra ideologia i per tant a aïllar-nos informativament i ignorar la veritat del que llegim. Un altre problema relacionat amb la veritat és que la informació s'ha convertit en negoci i per tant aquest preval per damunt del rigor informatiu. Una altra qüestió és la necessitat de transmetre la informació en temps real, això comporta que de vegades es transmeten notícies sense el rigor necessari i sense contrastar, amb la qual cosa es perd credibilitat i veritat. En els nous paràmetres de la informació sovint els mateixos polítics envien els seus missatges a través de Twitter o en notes

ve de la p gina anterior

Llibres

dels seus gabinets de premsa i els periodistes únicament es dediquen a reproduir-los. Per tant un paper que hauria de tenir el periodisme seria contrastar els fets i cercar la veritat enmig de l'allau informatiu.

En el capítol següent es passa revista als tres grans formats: la premsa de paper, la ràdio i la televisió. La premsa escrita, malgrat tot, encara gaudeix d'un prestigi, i les principals firmes periodístiques hi cerquen un espai perquè això els dona notorietat i respecte. La principal virtut de la ràdio és la immediatesa i el fet que permet escoltar directament la veu dels protagonistes, la qual cosa li dona més credibilitat. La televisió, per la seua banda, es basa sobretot en la imatge, això fa que "es converteixi en l'espai comunicatiu de l'impacte", per aquest motiu es busquen crear discursos ja siguin informatius o d'entreteniment de gran impacte. La televisió ha esdevingut des de la segona meitat del segle XX el principal vehicle d'entreteniment a Occident i ha estat el principal referent cultural per a milions de persones, això l'ha convertit en un element de poc prestigi entre les elits culturals per la seua capacitat de manipular els ciutadans.

Continua el llibre amb un capítol titulat *Rutines de producció: fabricant informació*, on es fa referència a com van sorgir els grans mitjans de comunicació massa i com amb el temps, a conseqüència del gran cost que suposa el manteniment de grans estructures mediàtiques la propietat s'ha anat concentrant en unes poques mans fins a arribar a la majoria de països occidentals a un sistema d'oligopoli de la comunicació. El considero un capítol força interessant, perquè sempre hem de preguntar-nos qui és el propietari del mitjà a l'hora de llegir, escoltar o veure una informació.

Els dos capítols següents fan referència a les fonts informatives, quin és l'origen del relat, en quines fonts està documentada la informació i l'àrea geogràfica com a determinant del relat. Des del periodisme global, als mitjans espanyols, als d'àmbit autonòmic i als locals.

Els últims capítols van repassant com es constitueixen les diferents seccions temàtiques que conformen els mitjans de comunicació, les característiques pròpies de cadascuna d'ells, i com es van construir els diferents relats. En un altre dels capítols ens explica com se configura l'entreteniment. L'autor continua dedicant-li un ampli espai a l'apartat dels gèneres periodístics: la

notícia, l'article, la crònica, el reportatge... que configuren les diferents maneres de dir les coses.

I acaba amb dos apartats molt interessants per als qui estem interessats en l'ús del llenguatge; el primer, el llenguatge periodístic on mostra els diferents tipus de llenguatge: l'informatiu, l'opiniatiu, el publicitari i el propagandístic. *El lèxic: l'art de l'eufemisme*, on se'ns explica la importància que donen els mitjans de comunicació de massa a la manera com structuren el seu llenguatge que queda reflectit en el que s'anomena llibre d'estil, on s'indica als periodistes com fer un ús determinat de la llengua, per dotar al mitjà d'un llenguatge propi a partir de criteris lingüístics però també "ideològics i/o nacionals".

Tots els capítols estan il·lustrats amb exemples del com s'ha construït el relat en tres temes d'actualitat, sobretot en l'anomenat Procés cap a la independència de Catalunya, però també en el que ha estat l'origen del Brexit del Regne Unit, i el que ha portat Donald Trump a la Casa Blanca.

La lectura del llibre de Joan Julibert m'ha semblat apassionant, poques vegades havia subratllat en un llibre tantes idees suggeridores. Però em quedo sobretot en una que crec que és la central, el naixement de la figura del periodista amb causa, aquell que es dedica a defensar una qüestió amb tota vehemència i menyspreant les idees contràries. Ho veiem cada dia sobretot en els espais de tertúlia, on tot és blanc o negre, i d'on han estat expulsats els periodistes partidaris dels matisos.

La causa del periodisme és un llibre extraordinari per ajudar-nos a conèixer com els diferents mitjans de comunicació, i els poders que els dominen, construeixen el relat que ens condiciona en la nostra manera de veure el món, i per tant ens aporta eines per a poder fer-ne una lectura crítica. Així mateix és una molt bona aportació, en aquests moments de crisi de la premsa, al debat sobre quin és el futur del periodisme.

TERCER CONTROL PROVINCIAL CASTELLÓ 20-21.01.2018 AMB MÍNIMA NACIONAL DE JÚLIA BARRACHINA ALS 200 ESQUENA

text i foto CNB

El passat cap de setmana, 20-21 de Gener, va tindre lloc a la piscina olímpica de Castelló (50 metres), el tercer control de la temporada amb la participació de 251 nedadors de 18 clubs de la comunitat valenciana.

Aquest control era el darrer abans dels campionats autonòmics d'hivern de categoria júnior i absoluta.

El CNB, dirigit per Miryam Martínez, va presentar un equip de 17 nedadors: Maria García, Blanca Pérez, ester Segura, Marina Segura, Gemma Rillo, Laura verge, Clara Salvador, Clàudia Barrachina, Júlia Barrachina, Susana del Olmo, Miguel Piñana, Carlos Fuente, Alberto Añó, Sergi Saura, Raul Carbó, Òscar García i David García.

Esportivament, cal destacar, especialment, a Júlia Barrachina, que va tindre una brillantíssima actuació, guanyant clarament les 4 proves que va disputar, amb 3 nous rècords del club natació Benicarló i amb una espectacular nova mínima nacional als 200 esquena.

La benicarlanda, de 16 anys, va vèncer als 50 esquena, amb nou rècord del CNB i un temps de 31.80 M; als 200 esquena, amb nou rècord del CNB i mínima nacional Júnior amb un gran temps de 2.25.43 M; als 200 lliures, també amb nou rècord del CNB i un temps de 2.16.10 M i als 100 esquena, amb 1.07.83 M, ratificant la mínima nacional que ja tenia en aquesta prova.

També tingueren una molt bona actuació: Raul Carbó que va guanyar els 50 braça amb 33.45 M, aconseguint batre el seu primer rècord del CNB i va fer un bon temps als 100 braça, amb 1.15.86 M; Carlos Fuente, millorant marca personal als 100 braça, amb 1.15.20 M; Sergi Saura, amb uns bons 100 lliures (57.16 M) que l'acosten a la desitjada mínima nacional i David Garcia,

que als 1500 lliures, amb un temps de 18.02.14 M va aconseguir 2 nous rècords del CNB, el dels 1500 i també els dels 800 lliures, en el pas per la distància a la mateixa prova (9.34.46 M).

Per a finalitzar, cal esmentar el retorn a la competició, en categoria absoluta, de Susana del Olmo, de 24 anys, una de les millors nedadores de la història de la natació benicarlanda, que va destacar fa uns anys, al CN Benicarló i posteriorment, al Castàlia de Castelló. Actualment, Susana competia pel CNB en categoria màster, però en el seu retorn a la competició absoluta, ens ha deixat mostra de que està a un bon nivell competitiu encara.

En resum, una gran control dels benicarlandos, amb 6 nous rècords del club i una nova mínima nacional.

BON PUNETET

text VICENT T. PERIS

Ha passat una setmana i encara estic ací. No me n'he anat enlloc. Aquesta ànima lliure que soc encara no ha aixecat lo vol. Però no es pensen els fidels lectors d'aquesta pàgina que he renunciat al meu somni de deixar-ho tot i marxar. Ni molt menys. Ara mateix allò que fa que encara ho haja marxat és lo papa. Des de que la mama va conèixer "l'home de la seua vida", lo papa està molt sol i necessita la meua companyia. Sento que si marxo, s'enfonsarà i això sí que no ho puc permetre. Potser ha sigut una mica calçasses, potser no li ha donat a la mama allò que el seu cos li demanava, potser ha estat una mica calavera. Però és lo papa, i això està per damunt de tot. He decidit que sempre estaré amb ell. Aquests dies estem molt tranquils perquè la mama, lo seu amic i la mare del seu amic han marxat a un lloc indeterminat de la meseta castellana. "Nos vamos una temporadita a respirar el aire puro de lo más profundo de les Españas. Aquí ya empieza a haber demasiado catalanista y antiespañol. Tu santa madre, ni egregia progenitora y ésta mi persona nos vamos a realizar un retiro espiritual a la Abadía benedictina de la Santa Cruz del Valle de los Caídos. Es un completo programa que se complementa con unas convivencias organizadas por la fundación Francisco Franco en las que se ensalza la figura del más ilustre español que jamás vieron los tiempos. Todo ello conforma un gran alimento para el espíritu a la vez que intensificar el orgullo de ser español y de haber tenido tan gran caudillo rigiendo nuestros destinos". Mentre l'amic de la mama ens explicava això amb un menyspreu i una supèrbia humiliants, no em vaig poder contenir i vaig començar a petar-me de riure davant la sorpresa de l'amic de la mama. "¡Hijo de Belcebú!, ¡hereje!, ¡infiel!, ¡escoria comunista!, ¡desecho catalanista!" –deia mentre se li unflaven totes les venes del coll i la seua cara s'encenia d'un roig intens- "¿Cómo ha podido engendrar aquel bendito vientre una criatura tan maligna?. Sin duda la semilla diabólica de un padre descarriado tiene la culpa.". Jo m'apuntava tot allò que aquell energumen anava dient mentre que ell s'anava posant més i més nerviós i les anava dient més grosses

. Jo pensava que es trauria la superestar que diu que té i ens engegaria un parell de trets a cadascú. Però no va ser així. "Y no os descerrajo un tiro entre ceja y a cada uno, por el dolor que, a pesar de todo, le causaria a esta santa mujer con la que comparto mi vida. Al fin y al cabo sois el hijo y el padre de su hijo, despojos humanos y almas que arderéis en el averno arrepintiéndooos toda la eternidad de vuestro indigno comportamiento". De moment ja porten fora de casa dues setmanes i no en sabem res d'ells.

Abans d'acabar, els faré cinc cèntims d'allò que se suposa és la missió principal d'aquesta pàgina i que no és altra que parlar-los del nostre estimat DD Benicarló. Diumenge a les dotze del matí ens veiem les cares amb l'Albuixec, que es trobava a dos punts per darrere. Després de disputat lo partit, les coses no han canviat. Seguim exactament igual, a dos punts. Recordem que a la primera volta els vam guanyar per un a zero, per la qual cosa, el goal average el tenim a favor. Segurament el partit deguera ser molt entretingut, ja que vam començar marcant nosaltres, ens van remuntar, vam remuntar nosaltres el 2-1 i, quan faltaven deu minuts per a acabar lo partit, ens van empatar a tres. Dic que suposo que deguera ser distret perquè no ens vam desplaçar a aquesta ciutat de l'horta de València que jo sempre associo a Massalfassar per motius que desconec. Ara que estem tots sols a casa, lo papa i jo ens estimem més gaurir d'ella. Perquè un només sap valorar allò que té quan ho ha perdut. I això és el que ens ha passat amb la casa. Ara que ens han deixat tornar i estem tots sols, aprofitem.

Aquest cap de setmana tornam a jugar fora de casa. Concretament al camp del San Pedro, del Grau de Castelló, que té sis punts més que nosaltres. Ara mateix no sé ni quin dia ni a quina hora juguem perquè a la pàgina web de la federació valenciana de futbol encara no ho han posat. Ara, que lo papa i jo no podem anar, perquè és lo cap de setmana d'ela carxofa, i nosaltres no ens perdem mai la gran torrada ni lo ball posterior. A més a més la Margot ha anunciat que aquest cap de setmana vindrà a fer-nos companyia i a alegrar-nos la vida una mica. "Fin de ssemana mukia guentei jo ig pogque negocio segugo".

Aiiii la carxofa de Benicarló!!!

MITJA MARATÓ DE LA CARXOFA

text AB

Els regidors d'Esports dels ajuntaments de Benicarló i Peníscola han presentat avui la XXIX Mitja Marató de la Carxofa Benicarló-Peníscola, una de les curses més emblemàtiques del Circuit de Curses Populares. La cita serà el proper 11 de febrer.

Benicarló i Peníscola acolliran conjuntament la celebració de la XXIX Mitja Marató de la Carxofa, una prova que es va recuperar del calendari esportiu l'any passat i que és una de les més emblemàtiques del Circuit de Curses Populares. La regidora d'Esports de l'Ajuntament de Peníscola, Raquel París, ha invitat a la participació en la prova, tant als atletes de Benicarló i Peníscola, com als de la comarca, als de la Comunitat Valenciana i les altres comunitats veïnes. Per a la regidora «és molt positiu unir sinèrgies entre les dues poblacions per a la millora de les condicions de la ciutadania, no sols respecte a l'esport, com en aquest cas, sinó també en altres temes, per tal d'enriquir els dos municipis i fer-los més grans».

Per la seua banda, Carles Flos, regidor d'Esports de l'Ajuntament de Benicarló, ha agraït el treball dels dos clubs esportius col·laboradors de la prova, el Club d'Atletisme Baix Maestrat i el Club Esportiu Triatló Basiliscus, al mateix temps que ha mostrat el seu agraïment a tots els voluntaris que fan possible la cursa i ha fet una crida tant per a la inscripció a la prova com per al voluntariat. En paraules de Flos «la Mitja Marató és la prova estrella del Circuit de Curses Populares de Benicarló» i ha convidat els visitants i participants a «aprofitar la prova per fer turisme per Peníscola i per gaudir de les Jornades Gastronòmiques de la Carxofa de Benicarló».

La Mitja Marató, emmarcada dins de la Festa de la Carxofa de Benicarló, compta fins al moment amb un

centenar de persones inscrites, però s'espera la participació de moltes més. Les inscripcions es poden realitzar, en línia, en l'adreça: <http://www.hj-crono.es/xxix-mitja-marato-de-la-carxofa-benicarlo-peniscola>, web del col·laborador H&J Fitness, i presencialment, a Benicarló, en la Piscina Municipal i en Evasión Sports, i a Vinaròs, en Decathlon.

El circuit de la prova, de 21km, té inici i meta a l'avinguda de Catalunya de Benicarló, i el recorregut transcorrerà per Benicarló i Peníscola. Enguany s'han establert diferents categories per a la participació en la prova, a més d'obsequis per a participants i voluntaris, entre els quals hi ha una camiseta dissenyada per a l'ocasió, i una ampolla de cervesa Badum de carxofa. Entre els premis i obsequis, també hi haurà una caixa de carxofes per als clubs que inscriuen almenys deu participants en la prova.

Tota la informació sobre el recorregut i sobre el reglament i característiques de la cursa es pot trobar en els portals web dels ajuntaments de Benicarló i Peníscola i en el web d'H&J Fitness.

ESCACS: SEGONA RONDA DE LA Lliga CATALANA 2018

text: BENICARL AL DIA foto: CAB

El Riu Sénia Benicarló A va viatjar a Gandesa per enfrontar-se al Gandesana A, amb el resultat final de 4,5 a 1,5 per als locals. L'equip català va presentar un equip molt competitiu mentre el Riu Sénia comptava amb moltes absències en la seua alineació. L'equip va estar format per Jorge Gutiérrez "Chapu", Enoc Altabás, Daniel Domínguez, Juan Andrés, Sonia Reinaldos i Óscar González.

Per la seua banda el Riu Sénia Benicarló B es va desplaçar, per enfrontar-se, a l'Amposta D, amb un resultat final d'empat a 2, malgrat que el filial del Riu Sénia sols va comptar amb 3 jugadors. Bon resultat donades les circumstàncies. El Benicarló B va estar format per David Teply, Juan Cabezos i Joan de Gústín

El cap de setmana vinent el Riu Sénia Benicarló A viatjarà a Vinaròs mentre que el Riu Sénia Benicarló jugarà contra l'Amposta

BÀSQUET: EL SÈNIOR DEL CB BENICARLÓ ES VA IMPOSAR A L'INALCO L'ALCORA

text i foto VICENT FERRER

Sènior Primera Divisió Nacional Benicarló 83, Inalco l'Alcora 50

Victoria contra un equip de la part baixa de la classificació però amb jugadors d'experiència i qualitat a la banqueta.

L'equip no es va confiar per la diferència que mostrava la classificació i van haver de ser fidels al seu estil i no deixar que el rival es trobara còmode, però en els dos primers quarts, i malgrat dominar el marcador, el ritme del joc l'estava marcant l'Alcora, arribant al descans amb un incert 37-24, amb l'Alcora ficat en el partit.

En el tercer període el Benicarló va eixir convençut que era imprescindible jugar més concentrats i recuperar el ritme del partit, però no es va aconseguir malgrat el parcial de 22-17. L'Alcora seguia dominant el ritme, i amb un equip així sempre és perillós.

Va ser en l'últim quart quan es va aconseguir trencar el partit, amb millor defensa i millor encert, però també probablement perquè el l'Alcora va arribar més cansat al final. Resultat de 83-50, per a aconseguir la desena victòria que deixa l'equip tercer en solitari i ens permet seguir lluitant per acabar entre els 4 primers.

El pròxim partit serà a la pista de l'Onda, contra un equip també de la part baixa, però que en la primera volta va costar guanyar-los

Sènior Preferent Torrent B 37, Benicarló B 45

Victoria contra un rival directe en la part mitjana de la taula. Un partit que malgrat una primer quart igualat, va estar dominat de principi a fi pels nostres jugadors. Una bona defensa en zona, amb bones ajudes i grans rebots, van mantenir l'equip sempre per davant en el marcador, gràcies a un atac amb eixides ràpides, un joc elèctric i bones decisions de tir.

Un partit molt seriós i complet tot i anar amb només cinc jugadors i el junior Reda. Ara segueixen dos setmanes de descans per a poder millorar i treballar els desajustaments i realitzar una segona volta més efectiva que ens ajude a millorar els resultats, pujant en la taula classificatòria.

Junior Preferent Bètera 59, Benicarló 71

Victòria important per a la moral del grup després de la derrota de la setmana passada en un dels nostres millors partits. El partit es preveia complicat per l'hora de joc i les baixes per diferents motius. Amb l'ajuda de tres cadets, es va acudir a Bètera per a jugar contra l'últim classificat i el partit, en cap moment, feia l'efecte que

anava a ser fàcil. Sense joc interior però amb un encert bastant alt en el triple (nou en la primera part) van aconseguir superar la barrera dels deu punts a la mitja part. Una segona part amb menys encert exterior i bones defenses feia que el marcador es quedara en el 59-71 definitiu.

Agrair als cadets Ibai, Albert i Raül la seua implicació amb el júnior i la seua ajuda en aquest partit.

RESULTATS

Cadet 1ª zonal
Benicarló A 51, Lliria B 11 ç

Cadet 2ª zonal
Benicarló B 63, Port Sagunt 27

Infantil Preferent
Benicarló A 58, Lliria 72

Infantil 2ª zonal
Benicarló B 44, Onda 56

Infantil femení 1ª zonal
Benicarló 59, Dom Bosco 19

Aleví Preferent
Benicarló A 69, Almàssera A 44

Patronat infantil/cadet
Borrana 3, Benicarló 53

Patronat Castelló Aleví Blanc
Benicarló 41, Vila-real Femení 0

Patronat Castelló Aleví Negre
Borrana Mixt 26, Benicarló 59

BENICARLÓ

XXV FESTA DE LA CARXOFA

ANY 2018

Jornades del Pinxo, del 12 al 28 de gener de 2018
Demostració Gastronòmica, 28 de gener
Jornades Gastronòmiques, del 28 de gener al 4 de març

